

REGÉLŐ.

PESTEN csötörtökön januarius 29^{kén} 1835.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi dijja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

TÖRTÉNET ÉS ELBESZÉLÉS.

Egy számüzöttnek története Sybiriában.

Johnson nevű angol kereskedő a' mult század elején orosz országnak ujan épült fővárosába, Pétervárba, utazott, hogy ott kereskedését jobb foganattal üzhesse, mint hazájában. A' kezdet kívánt sikerrel ment; azonban orosz ország ellenségeivel alattomos gondolatlan levelezése csak hamar felfedeztetett. Az akkor uralkodó császár, 1-ső Péter, őt 's büntársait birtokjok vesztésévé egész életök végéig Sybiriába számkivetette.

Az utazás Pétervárból Pelim-ig — a' számkivetés helyéig — három hétnél tovább tartott, bár szánon, 's az ottaniak szokása szerint, sebesen tétetett. A' számüzötteknek már utjokon sokat kelle szenvedni, 's még nem tudták, milly sors várakozik reájok; mert e' szerencsétlenek büntetése különféle. Némellyek köztárból tartatnak, és mint status-foglyok őriztetnek; másoknak szabad egy kijelelt körületben ide 's tova járni, 's élelmöket magok kereshetik, míg mások minden nemű munkákra szorittatnak, 's ezeknek sorsuk a' legnehezebb, különösen midőn a' sűrű erdőkben vadakat kergetniék 's vadászniok kell.

Pelimben megérkeztek után a' foglyokat őrjeik a' helytartóhoz vezették, 's ennek iratokban nyujták által a' császár parancsát. Míg a' helytartó ezeket olvasta, a' szerencsétlenek félelem 's remény között lebegtek, bizonytalanok levén büntetésök gyengesége vagy keménysége felől. — De mennyire ijedtek-el a' borzasztó ítélet halatára, melly őket Sybiria jeges vadonjaiba karhoztatá.

A' puhán neveltetett Johnson eddig bőséghez szokván, 's gyengébb testalkotású is levén, a' helytartó lábaihoz omlott, 's a' kemény ítélet enyhítéséért esedezett; de az, egy ember szerető, előszer csak váll-vonitva szoltigy: „A' császár parancsa kemény, de másíthatlan.“ Végre még is jó szive könyörületességre hajolt, 's Johnsont tulajdon házába fogadta, hol a' legfáradtságosabb munkákra szorittatott; büntársai pedig vadonba küldettek, és Johnsontól örökre bucsút vettek, nem remélvén valaha szabadulásukat.

Johnsonnak a' helytartói háznál jól folyt dolga; a' rá bizottakat pontossággal és szorgalommal véghez vitte, 's ez által urának kegyét és bizodalját mind jobban megnyeré. Magát tehát társaihoz hasonlítva boldognak állíthatá, mert azok a' jég- 's hó-fedte erdőkben szelődtek nyomorult kunyhójikban, 's a' kinos vadászattal alig tengődtek.

De az ő szerencséje se volt tartós. Két orosz papok (pópák), a' helytartónál gyakor meghívott vendégek, Johnsontól vallása megtagadását, 's magokénak felvételét kívánták. — De midőn erre semmiképp nem határozható-el magát, őt a' többi száműzöttek szomorú kemény sorsával fenyegették. Johnson e' feddést, a' helytartónak kegyében 's hatalmában bizván, nevetségesnek találta. — De ez, ki jól tudta, milly veszedelmes volna ama papokat ellenségekké tenni, Johnsont biztosan így szólíttá-meg: „Hódolj a' papok kívánatinak, mert másképp nem tarthatlak tovább házamban; a' pópák jól tudják, hogy a' császár ítélete szerint hason-sorsodnak kellene lenni társadéival: az udvarnak tehát könnyen megjelenthetnék irántad mutatott gyenge viseletemet, és a' császár — kemény fejedelem — bizonynnyal egész haragját éreztetné majd velem.

E' feddések, Johnsonban semmi változást nem tettek, sőt szándékát szabadon ekkép nyilatkoztatá urának: „inkább akarok társaimmal élni, mint ollyast tenni, mi az igazság ellen van.“

A' helytartó bámulta a' buzgónak bátorságát, de még inkább derék jó szívű német születésű hölgye. Ez azon pillanatban módokról gondoskodék a' szerencsétlennek segítésére, és szabadulásának eszközzésére. — Mig a' császár előtti félelem a' helytartót kényszeríté akarátja ellen is Johnsonon a' kemény parancsot véghez vinni, addig nemes lelkű nője egy tervet gondolt-ki, mit néhány' hű szolgájival véghez is vitt. Sybiriában a' szükség különös nemű szánokat tudott alkotni; hasonlók ezek a' mi kocsiládáinkhoz; kemény deszkákból erősen elkészítettnek, 's medve-bőrrel bevonatnak, de e' mellett olly könnyűk, hogy egyes ember egy üres szánt minden munka nélkül elvonhat. Nem csak utakra használtatnak, hanem a' vadászok, midőn Syberia vadonjaiban vadásznak, több éjeket is szoktak bennektölteni, hogy zsákmánynyal rakottan térhessenek vissza. — Egy illy szánban vitette-ki a' nemes lelkű asszony Johnsont a' tartomány egyik vadonjába; a' melléje rendelt őrt pénzzel megvesztegette, 's alattomban megparancsolá, hogy Pelimtől néhány mértföldnyire őt egy erdő közepén hagyná. — Johnsonnak meleg takarókat adott, medve-bőrt, 's jó mennyiségű élelmet, és italt; egyszersmind megígérte, hogy vagy maga vagy szolgája őt nem sokára meglátogatja; idővel aztán kedvező alkalmatosságot szerzend neki tőkélyes meg szabadulására.

És most Johnstontól magától halljuk erdei kalandjait.

„Mintegy három órákor délután megállott szánom egy erdőben, 's örömtől hallám, hogy itt volna szabadulásomnak kijelelt helye. — Én kinyitám szánom ajtaját, melly olly szűk volt, hogy csak alig bujhattam-ki. Kiléptemkor körül tekinték; 's milly látomány! ezer évű fák, mellyeken csillámló jégcsapok lógtak; egy lábnyi magosságú hó takará a' földet! Semmi élő lénynek nyoma! 'S illy szomorú helyzetbe vetett a' sors; de hiszen nem is remélheték mást. — A' most tőlem elváló örnek által adott billet által a' nemes helytartóné további kegyébe ajánlottam magamat. (*Végzet követhetik.*)

A' boszúállás. (*Végzet.*)

Még egy beszélgetést kell tisztelt olvasóinkkal közlenünk, melly Róza és Jenny közt történt, mielőtt az Aldermanhoz mentek. „Jövök — úgy monda Róza — hogy tegnap adott szavamat megtartsam. De mielőtt közleményemet megtudod, még valamit kell tőled kérdezniem.”

A' szenvedő Jenny pirulva hajtá-le fejét, kezeit összetevé, 's a' legmélyebb törődöttséggel viszonzá: „Én neked mindent őszintén megvallok, mintha örök birám előtt állnék.”

Róza kezénél fogá őt, 's a' szenvedőt vigasztalni kezdé: „Légy aggodalom nélkül — mondá — semmi sincs a' világon, mi engem arra bírhatna, hogy téged megbántsalak; de egy két kérdést kell hozzád intézniem. Lehet, hogy egyik másik fájni fog szivednek, de megengedj kedves Jennym, kénytelen vagyok vele. Megjegyztettem neked ez előtt is, midőn még szomorú titkodat nem tudtam, hogy mint Wilson felesége szánandó teremtes lettél volna. De most azt mondom, miután tudom, hogy te vele titkon meg vagy esketve, belső nyugalmad csak egyedül vele történt házasságod nyilvánítása által gyógyulhat-meg.”

„Hiszen mi már úgy is nem sokára egyesülve leszünk ott fenn!” szólla szinte magában a' szenvedő Jenny.

„Hibázol Jennym — viszonzá Róza — én tegnap ígértem neked, hogy anyai gondom leend reád. Mit ígértem, meg akarom tartani. Boldogult édes anyád ezen körülményekben szintén kívánná házasságodat Wilsonnal nyilvánossá tétetni. Magában értetődik, ha ő még az élők közt volna.”

„De minek ezen beszédek kedves Rózám? most midőn Wilson....

„Hagyj kérlek kibeszélnem — szakasztá félbe Róza — most a' kérdésekre jövök. El tudnád-e magadat határozni, hogy nyilvánosságosan fellépj mint Wilson felesége?”

„Róza! szavadnak olly valami különös hangja van.”

„Felelj kérlek kérdésemre!” viszonzá Róza.

„Legyen tehát! — mondá Jenny szemeit a' földre sűtvén — én, ha Wilson még az élők közt volna, nem fognék vonakodni mint felesége nyilvánosan is fellépni.“

„De feltevé, ha ezen nyilatkozást még ma kellene adnod, volna-e arra elég erőd, 's bátorságod?“

„Miért kinzasz szeretett Rózám! 's a' mellett még is olly nyájasan mosolygsz.“

„Felelj kérdésemre édes Jennym.“

„No jól; hát abban is meg fognék egyezni.“

„Egy furcsa gondolat háborgat engem. Az emberek sokszor holt-nak gondoltak valakit, ki.....“

„Ki mindazáltal élt?“ — szakasztá félbe hevesen 's nagy indulattal Jenny.

„Nyugodj-meg, szedd rendbe magadat Jenny.“

„Szólj, édes Rózám, szólj, él ő még? Ó! ne hagyj tovább ezen kinzó kétségben.“

„Ugy van, él!“ Alig mondá-ki Róza e' szókat, Jenny ájulva dült-el előtte.

Miután ismét magához tért, Róza bizonyossá tévé barátnéját, hogy Wilson-t tulajdon szemeivel látta, sőt hogy ön vallomásából tudta-meg, miképpen történt, hogy őt holt-nak gondolák, és eltemetve hitték. Elbeszélte barátnéjának, hogy Wilson, miután Róza apjától a' földre csapott, csak hamar felkelt, 's három pajtással minket újra üzőbe vett, de hasztalanul. A' sikátor elején egy magányos emberre bukkantak, kit Randal Bradynak gondolván azonnal megtámadtak, és meggyilkoltak. De mennyire ijedtek-meg látván, hogy az egészen más valaki volt. Egy fiatal ember vala ez, kitermetre, 's magosságra nézve jó formán hasonlított Wilsonhoz. Most tehát azon pajkos gondolatra jöttek, hogy őt Wilson ruhájába öltöztessék, 's amazét ez vegye magára; képét egészen össze-vagdosták, nehogy reá ismerjenek, 's még ezen felül reá nagyobb hitelesség okáért Wilsonnál levő több leveleket, 's irásokat rejtettek zsebeibe. Wilson ez által minden üldözések ellen meg volt óva.

Ezen történet, 's mind az, mit Wilson még később akart elkövetni a' Brady ház megdöntésére, borzasztó benyomást tett Jenny szívébe. Lelke utálattal tölt-el az iránt, kit hajdan olly forrón szeretett; 's midőn Róza őt arra kérte, hogy mihelyt Wilsonnal történt házassága nyilvánítva lesz, Wilson-t azonnal ön sorsára eressze. Ezen kérésnek annál inkább helyt engedett, minthogy Wilsonnak, mint gonosztevőnek, úgy is el kellett hazáját hagynia, és Róza nem engedhette-meg, hogy barátnéja egy gonosztevőnek legyen felesége.

Itt még valamit közlenünk kell a' jó Brady Róza magaviselete felől, hogy róla minden homályt eltávoztassunk. Azon pillanattól fogva, mellyben Róza az öreg Esztertől a' pinczébe csalattaték, itt Wilsonra reá ismert, 's eszre vette, hogy ez a' Brady familiának vesztére törekszik. Elhatározá tehát a' bátor leány, hogy erővel, és észszel fog ellene dolgozni: de mivel Wilson megesküdt, hogy ha Mórítz iránt legkisebbet merne beszélni, ezt azonnal az ítélőszéknek feldandja: tehát a' legnagyobb hallgatásra volt szükség, mert hiszen a' gonosz csontnak csak el kelle illannia, 's Mórítz sárban maradt volna. Azonban Róza maga elégséges nem volt titkának elviselésére; ez okból azt kereszt-apjával Alderman Lotge-val közölte, kiben felette megbizott. Így álltak a' dolgok, midőn Jenny szomorú állapotját Rózának felfedezte, és most minden új alakot nyert. Wilsont nem lehetett a' törvénynek átadni, nehogy Jenny becsülete is kockáztassék.

Azon beszélgetésben, mellyet Róza Wilsonnak a' kertben engedett, arra akará ezt birni, hogy házasságát Jennyvel nyilván vallja-ki, 's azután hazáját hagyná-el. Minden okok közül legjobban győzött az 1000 font sterling aranyban, mellyet Róza ezen esetben neki ígért. Ezen ezer font volt ama pénz, mellyet Jennynek édes anyja hagyott.

Wilson, ki elejétől fogva a' pillanat embere, 's ki előtt az arany ellenállhatlan tündéri varázsa volt, végre megegyezett benne. Azonban Róza egészen szükségesnek tartotta, hogy ez iránt se apjának se Duncannak ne szóljon, mivel leginkább az elsőnek szilárd igazság-szeretetét tekintve félnie lehetett, hogy apja nyilván fellépend, mint Wilsonnak vádlója.

Alderman Lotge háza előtt megérkezvén a' szegény Jenny, oly aggodalom szállta-meg őt, hogy Rózának minden ékesszólását össze kellett szednie, hogy amazt a' bemenésre birhassa. Midőn az Alderman szobájába beléptek, Wilson merész szentelenséggel lépett elejbe. De Jenny őt hidegen vissza utasítá, 's a' nélkül, hogy csakegy szóra is méltatta volna, az Aldermanhoz sietett, ki az innepélyes vallomást a' törvények szerint felvévé. Alig volt ezen pont bevégezve, midőn Wilson is minden szükségeseket kivallott Brady Mórítz ártatlansága felől, 's az ezer fontot össze kaparván még azon éjjel elhagyá a' várost. Több esztendő múlva hallá William Duncan, hogy Wilson külföldön öngyilkosság által végzé életét.

Büntársai, James Brown 's a' gonosz Eszter, még azon éjjel befogattak. Az első tüstént ön kezeivel ölte-meg magát. Az utóbbi kérésbe esve, hogy minden tervei füstbe oszlottak, 's boszúállását véghez nem vihette, ön magát fosztá-meg életétől ugyan azon tömlöczben, mellyben a' Randal familia senyvedett. Mórítz ez órától fogva vég-

képpen kigyógyult a' kísértetekhez vonzó indulatjából. A' bátor szivű Róza pedig nem sokára eléggé kielégítettett minden szenvedéseiért William Duncan kezével. A' szegény Jenny csak kevés ideig élte felül búját, és Randal még több esztendeig élt jó felesége társaságában, 's gyermekei nevelésében. Randal Brady egyike vala azon kevés embereknek, kik életöknek minden viszonyaikban, a' szerencsében úgy, mint a' szerencsétlenségben, egyformák szoktak lenni.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Az Amazonokról.

A' régi mythologiában az Amazonok nevezete alatt olly asszonyoknak külön statusban egyesülését értjük, kik magok között férjfiakat nem sziveltek; hanem beérték vele, hogyha ezeket évenként egyszer meglátogatták. Ha ezután közülök valaki figyermeket szült, azt minden irgalom nélkül kitették, vagy férjeikhez elküldötték. Ha pedig az új szülött leány-gyermek volt, azt minden kitelhető gondossággal nevelték; de jobbik melljét kisütötték, hogy annál könnyebben nyilazhasson. Innét adták reájok a' Görögök e' nevüket is *αμαζον*, melly szó annyit tesz mint *ανευμαζον*, az az melltelen.

Vannak azonban némelly írók (p. o. Strabo), kik úgy vélekednek, hogy Amazonok valóban soha se léteztek, és mind az, mi rólok hírelve van, merő mese. Alkalmat pedig ehhez szolgáltatott volna (állítják) ama körülmény, hogy Kappadocziában az asszonyok is mindenkor el szoktak hadba menni férjeikkel, a' mint is Indiának Bacchus (v. Osiris) által lett meghódításában is jelen voltak. Vitatják továbbá, hogy az Amazonoknak tulajdonított nevek is, minők p. o. Antiope, Penthesilea, Thalestris, Hyppolyte, Menalippa 's más többek, nem scythai, hanem görög nevek; és végre, hogy N. Sándor életírásában a' legjobb történet-írók nem emlékeznek egy szóval is rólok.

De ha meggondoljuk, hogy az Amazonokat minden régi írók (p. o. Herodot, siciliai Diodor, Vellejus Paterculus, Mela, Pausanias, Trogus, Plinius, 's t.) emlegetik, hogy maga Quintus Curtius, nagy Sándornak ékes szavú hírlője is az Amazonok egyik királynéjáról említést tesz: éppen nem hozhatjuk kétségbe, mit felőlek beszélnek, 's egyszerűsmind minden nemű ellenvitásokat is könnyű szerrel megczáfolhatunk. — Ők szerinte az Amazonok Scythiában a' Thermodon folyamnak partjain uralkodtak. Országlásukat férjeiknek meggyőzésével kezdték, kik aztán Scythiából is kiűzetvén Kappadocziát foglalták-el telepedésük helyéül. Ide járogattak-el ez után hozzájuk kardos nőjeik egyszer évenként. — Nagy hírök volt kiváltképpen a' trójai háborúnak ideje táján (Kr. sz. e. 1200. eszt.), mellyben közülök néhányan Priamusnak védelmére részt is vettek. Rettentőkké tevék őket szomszédjaikon elkövetett hatalmaskodásaik. Eurystheus (mycenei király) többek közt azt adta-fel sulyos munkául Herculesnek (Alcidesnek), hogy ezen Amazonokat haddal támadja-meg, és rabolja-el kincseiket. Hercules azért hajóra ült a' fekete tengerre szállván; Thermodon partjain kikötött, és a' bajnok asszonyokon ütven, közülök egy részt megöldösött, más részt szét futamtatott, Hyppolytet pedig elfogta. Irják azt is, hogy

Penthesilea, az Amazonok királynéjának egyike 12 más Amazonnal Thermodon vidékéről Priamusnak és Trója városának segítségül jött. Bár rendkívüli volt is a' hős asszony bajnoki erénye; még is sokra vemedett, midőn a' nagy híró Achillest szándékozott legyőzni; kitől aztán meg is ölettetett. De ezen hős férjfiú e' tettén nagyon megszenvedék, mivel a' hős asszonyt halálában is igen bájos szépnek találta. — Libyában is kitettek magokért, mint írja Diodorus. — Herodot elbeszéli, miképpen győzték-meg a' Görögök az Amazonokat, 's mi módon menekedtek-meg ezek, miként ismertek a' Scythák reájok, hogy egyszer őket megveretve látták; és mint igyekeztek volt őket megnyájasítani, közökbe küldvén hadi seregükből a' legdelibb természetű férjfiakat. — Plutarch Attikába tett beütésökről, és azon győzelemről, mellyet rajtok Theseus vett, bővebben emlékezik. — Quintus Curtius tudósít, hogy királynéjk egyike Thalestris nagy Sándornak látogatására jött, és nála 13 napig mulatott. *(Folytatás következik.)*

TERMÉSZET-TUDOMÁNY 'S TÖRTÉNET.

Növény-állat. Grenadában, az Angolyokhoz tartozó egyik gyarmatban, nem rég valamely úgy nevezett növény-állatot fedeztek-fel, melly mintegy két lábnyi mélységre a' viz alatt ama szikla falán tartozkodik, melly a' város kikötője hosszában terjed-el. Ezen állat szüntelen e' sziklával összefüggő henger (Cylinder) formájú csőben fekszik, 's ha csápjait (Fühlhörner) kidugja, tölcser formája van, és a' biborszínű keresztes rózsza (passiflora, Passionsblume) virághoz hasonlít. Ha egészen kiterjeszti magát, szerfelett érzékeny a' legkisebb sértés iránt is, 's legott vissza vonja magát házába, ha csak viz mozogis. Eltudja-e ön akaratjából e' csiga-házat a' sziklától választani, vagy nem? az még nincsen kikutatva.

Égő szén-réteg. Nether Haughban, mint egyik hulleri hírlap emlékezik, Fitzwilliam gróf birtokában már több esztendő óta ég valamely szénréteg, melly, mint vélekednek, akkor gyúladt-meg, midőn egyik kőányában egy halom szén közé vigyázatlanságból tűz esett. Ezen gyúladásnak következései igen nevezetesek 's minden tekintetben károsak, mert a' közel fekvő házak alatt szüntelen tovább harapódzik, 's a' vizanyag-gas, melly belőle kifejlik, a' pinczéket annyira eltölti, hogy azokba menni nem lehet, 's az ország-utnak egy nagy része, melly alulról egészen kiégett, már be is dült, midőn azon valamely terhes társzeker elhaladtott volna. Már több próbálatok tétettek az égés eloltására, de mindig hasztalanul, 's nem lehet meghatározni, meddig fog ezen káros gyúladás tartani. Több ezen vidéknek iparkodó lakosai hasznót akarának a' mult években ezen égésből huzni, 's azon telkeket, mellyek alatt égett, megvették, 's belőlek kerteket készítvén oda burgonyát ültettek, melly természetesen sokkal korábban ért-meg, 's természetjeinek bő nyereséget szolgáltatott.

Tengerviz ihatósága. Közlöttük a' mult évi Honművész 42-ik számában, hogy igen sikeres próba tétetett a' tenger vizének ihatóvá tételével. Jelenleg egy társaság állott már össze, hogy ezen felette fontos felfedezést, mellyre már is szabadalmat nyert a' felfedező, Sochet tengerseregbeli ingénieur, további 's mélyebb vizsgálatra

vegye. Ez alkalommal az is mutatkozott már, hogy a' lepároltatás (Destillation) tökélyesen végbe menvén, a' hátra maradt maradék rög-tűn tiszta sóvá változtathatik. Faraday's több más jeles chemikusok a' sikeres's kedvező következményt már bebizonyították.

K Ü L Ö N F É L E.

Elmés felírás. Parisban, ha jól emlékezem, a' barrierek körül egyik borházban két különös szoba van hagyva inni szeretők számára. Az első „Deputatusok kamarája“ felirást visel; a' másinak ajtaja felett ezt olvashatni: „Pairek kamarája.“ Ha az ember a' korcsmárost ezen különös felírások iránt megkérdezi, közönségesen így szokott felelni: „Az első szoba fiatal emberek számára van, kik a' bort fejőken hamar keresztl' eresztik; a' másik pedig élemedettebb és szilárdabb személyeké, kik a' palaczkba jól belé tekintenek a' nélkül, hogy azt magokon urrá hagynák lenni.

Parisi intézetek. Parisban jelenleg következő nyilvános intézetek vannak: 37 egyház, 7 különféle vallású templom, 27 színház!! 7 collegium, 27 ispotály, 42 kaszárnya (laknya), 1 játszóbanc, 1 börze, 34 vásár, 7 csarnok, 13 temető.

Mulattató. Bizonyos mezővárosban gyulladás alkalmával a' tűz-fecskendőkhez rendelt Palóczok ott hagyák munkájokat, 's a' tűz dühétől megmentett pálinkás hordóból idogáltak. — „Hát semmire valók, így fecskendeztek?“ kérdé haragosan a' biztos. — „Ém komészárus uram, de így ótanak ám“ felelé a' már félig részeg Palócz. — Guszti.

J E L E S M O N D Á S.

B a r á t s á g.

— — Édes a' szelid barátság
Még akkor is, ha csak képét öleljük
Annak, kit ohajt szívünk messziről.

Berzsenyi.

Életkorunk.

Az ifju kor mindig zsibong	Amaz rózsává változik,
'S által megy uj bimbókba:	Ez többé nem illatozik,
Az aggott multakon vijong,	Pedig megforditaná
Hulladoz ősz lombokba.	Az időt, ha tudhatná.

Bajsa Vojnics Etelka Szabadkáról.

Az élet egy szempillantás úgy a' halál is,

Schiller után

Az ember olyan, mint a' virág. Kényszerítve emelkedik a' nap felé, mellytől meleget nyer. Közli Z. Leopoldina.

A' remény, míg biztat, keblünk balzsama: ööl törje, midőn csal.

A' hit világító lámpa, melly honjába vezérli a' tévedő vándort.

A' szeretet, ha isteni, boldogító érzés, melly az éggel szövetkeztet: ha világi, kinos láncz, melly csak egy porló testhez köt.

Csernyánszky.

H a s o n s z ó r e j t v é n y.

Nemzet voltam hajdanában,	Tán az egtől megvettettem,
Most is az vagyok;	Hogy Magyarok sok kárt tettem.
Bár vitézim mostanában	Mondják nevem sok Magyarok
Már nem olly nagyok.	Kiknek paripájok vagyok.

P. Szőke-Dencsről.

Előbbi rejtvény: Görög.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.